

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

La Creu de Crist, font d'esperança

La Setmana Santa s'inicia amb el Diumenge de Rams. Aquesta setmana no és una successió d'esdeveniments que es van celebrant com si fos un drama explicat en diferents capítols. És una unitat, un tot, en què cada celebració ens introdueix en la Pasqua, el «gran pas» de la mort a la Resurrecció de Crist, de la fràgil vida humana a la vida gloriosa.

Tots tenim ben present la joiosa escena del que celebrem aquest diumenge: l'entrada de Jesús a Jerusalem muntat en un ase i aclamat per la multitud que havia vingut a celebrar la Pasqua. La gentada que l'esperava va agafar palmes i el va rebre cridant: «Hosanna! Beneït el qui ve en nom del Senyor, el rei d'Israel!» (Jn 12,13b).

En aquesta bella escena hi trobem tres elements rellevants que s'han interpretat espiritualment i que ens poden interpel·lar avui: hi ha una multitud,

que aclama Jesús pels seus miracles i perquè creu que és el Rei Messies que els alliberarà del jou romà. Nosaltres, avui, també acollim Jesús, perquè dona sentit a la nostra vida i ens allibera de les nostres foscores. També hi apareix un ase, que ajuda Jesús a arribar a Jerusalem, i que podria representar-nos a cadascun de nosaltres. Tots podem portar Jesús en el nostre cor, però realment és Ell qui ens guia. El tercer element és Jesús, que arriba a Jerusalem amb actitud humil, disposat a donar testimoni del seu missatge de salvació. La seva actitud ens ha d'ajudar a ser també, des de la nostra petitesa, testimonis i sembradors de la seva Paraula, del seu missatge ple de vida i d'esperança.

Aquests dies tinguem molt present Terra Santa, la terra de Jesús. Entrem espiritualment en aquesta terra marcada per un conflicte des de fa segles. El mes passat vam poder conèixer de més a prop

la situació que actualment es viu en aquest territori, amb el testimoniatge del patriarca Ilatí de Jerusalem, el cardenal Pierbattista Pizzaballa, en la celebració de la vuitena edició de *Sent la creu*.

En la meua carta del diumenge 18 de febrer, us deia que «la Creu de Crist ens pot ajudar a trobar l'esperança enmig de qualsevol conflicte». Observem amb tristesa la terra on va viure, va morir i va ressuscitar Jesucrist. Déu faci que les tres grans religions que tenen Jerusalem com a ciutat sagrada puguin conviure en pau. Si us plau, no deixem de pregar a Jesucrist perquè la pau arribi a la terra que ell va trepitjar amb les seves sandàlies i on va patir la passió i la creu per tots nosaltres.

Benvolguts germans i germanes, en la celebració del Diumenge de Rams, us convido a preparar els vostres cors i les vostres ànimes per poder viure la Setmana Santa intensament i amb molta pregària.

ENTREVISTA

Ecumenisme per cuidar la casa

ZAREL LEÓN SEGURA

La Zarel treballa al Centre d'Estudis Eumènics (CEE) de l'estat de Guerrero (Mèxic), una entitat creada l'any 1968 per promoure, a través dels drets indígenes, una millor participació i presa de decisions per als problemes que afronten aquelles comunitats indígenes. El CEE, que compta amb el suport de Mans Unides, és present en diversos estats del país, acompanyant la lluita de pobles i comunitats organitzades per transformar les seves realitats.

En què se centra el vostre projecte?

Estem treballant per enfortir l'autonomia i l'organització dels pobles indígenes, perquè es puguin tenir governs assemblearis, que atenguin de manera integral les necessitats de les seves comunitats; també fem ràdio comunitària, amb homes i dones joves que promouen les llengües indígenes, la saviesa ancestral i els drets de les dones i dels nens, en conjunt amb les comunitats.

És fàcil empoderar la dona a Mèxic?

S'ha creat l'Observatori comunitari de violència contra les dones, que posa èmfasi a identificar i transformar totes les violències, tant les directes com les estructurals i culturals que impedeixen una plena participació de les dones; així no ens centrem només en els casos específics de violència física, psicològica o econòmica, sinó que s'analitzen tots els actors i tots els factors que són partícips de determinada situació que nega drets a les dones.

Per què és necessària la col·laboració a través de Mans Unides?

És important, perquè toca reconèixer que davant d'aquest moment de crisi planetària tots estem essent afectats, però els pobles empobrits són els més vulnerables; l'estat actual de la nostra casa comuna ens fa evident que cadascuna de les nostres accions té repercussions per als demés. Mans Unides és una entitat d'Església, creada i gestionada per dones del nostre país, que va néixer fa 65 anys amb l'objectiu d'acabar amb la fam al món a través de diferents projectes d'ajuda, promoció i cooperació a més de 50 països en vies de desenvolupament.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

La Laia farà quinze anys

Un matrimoni amic m'ha demanat una carta per a la seva filla Laia. Compleix quinze anys. Li estan preparant un àlbum amb les felicitacions dels familiars i amics. La reproduïxo tot seguit. Penso que pot aportar elements de reflexió a altres nois i noies en la mateixa situació cronològica.

«Benvolguda Laia,

M'he assabentat que aviat faràs quinze anys. Com ha passat el temps des del dia del teu bateig! Va ser quan et vaig conèixer. Fou una bona data. El pare i la mare volien iniciar-te en el camí del seguiment de Jesús. Al teu entorn els pares, els avis, la teva germana gran —la petita encara no hi era— els familiars i els amics, la teva gent, érem la comunitat cristiana que t'acollia. Jo vaig vessar l'aigua sobre el teu cap en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Sempre que ho repetixo penso que aquella criatura creixerà i es farà gran i prego demanant-li a Déu que mai la deixi de la seva mà i tant de bo que un dia agraeixi als seus pares el do del baptisme, inici del seguiment de Jesús, com ben segur els agrairà el do de la vida.

Han passat els anys. Aquella criatura que reposava en braços de la mare, ha crescut i s'ha fet gran. Ja té

quinze anys. Acompanyada per la família propera i pels companys que has anat trobant, esguardes els camins que, prometedors, s'obren davant teu. Alguns joiosament prometedors, d'altres esperançadament prometedors, dolorosament prometedors, enganyosament prometedors... Laia, abans de reprendre la ruta cap a la vida adulta, és temps d'esguardar. Temps de discernir i no deixar-se portar pel corrent. Temps per mirar les persones i els fets de la vida. Temps per veure, escoltar, parlar, copsar i interioritzar. Temps per ser pacient, per aturar-se, per contemplar, per entotsolar-se i per admirar. Temps per pregar. Abans, però, caldrà que aprenguis a buidar-te, decidament, per deixar espai disponible en el teu cor. Espai per als altres, espai per a Déu. Temps, doncs, d'aturada, de revisió, temps d'examen personal. Confiant en la misericòrdia de Déu. Temps de decisió i d'esperança.

Aturar-te per reprendre el camí amb noves forces, amb bona companyia, amb bon esperit. Disposada a no tenir un amor més gran que donar la vida pels amics i les amigues, com recull *Joan* 15, 13. Caminar donant vida, servint i estimant.

Per molts anys, Laia!»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Seguidores de su mirada de amor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Nos adentramos en la Semana Santa prendados del amor del Señor. Él nos convoca, nos conduce y nos guía. Con sencillez y humildad nos disponemos a ir tras sus huellas, seguir su mirada de amor infinito.

Jesús contempla, llora sobre Jerusalén que se separa del bien que se le ofrece, y se opone a los que obstaculizan que nos encontremos con Dios en el templo. Él, humilde servidor, mira con ternura, al lavar los pies a los discípulos. ¡Qué mirada entrañable al entregarse a los apóstoles: este es mi Cuerpo, esta es mi Sangre, haced esto en memoria mía! Cuánto sufrimiento y amor al mirar a Judas: ¿con un beso entregas al Hijo del hombre? A san Pedro le bastó la mirada tierna y salvadora de su Señor.

Ojos que se fijan compadecidos sobre las mujeres que lloran en el camino e indulgentes al perdonar a los verdugos. Mirada de amor, de dolor y agradecida, a su Madre. Aquel pequeño grupo que le acompañaban recibieron la mirada de amor de Dios que muere en cruz para salvarnos. Amorosa mirada al ladrón arrepentido. Con ojos ensangrentados, dirigió una mirada de infinito amor al Padre. Amor y ternura del Señor que muere y resucita.

Su mirada nos convoca. Fieles seguidores del Señor que nos mira complacido y con amor nos llama: «Si alguno quiere venir en pos de mí, que se niegue a sí mismo, tome su cruz cada día y me siga». (*Lc* 9,23). María, fiel seguidora, nos da la mano en el camino.

Lectures de la missa diària i santoral

25. ■ Dilluns Sant (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-4.6-7 / Sl 26 / Jn 12,1-11]. Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret; anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc.; sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. ■ Dimarts Sant [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. ■ Dimecres Sant [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

28. □ Dijous Sant [Missa del Crisma: Is 61,1-3a.6a.8b-9 / Sl 88 / Ap 1,5-8 / Lc 4,16-21; Missa de la Cena del Senyor: Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ Divendres Sant [Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jn 18,1-19,42]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. ■ Dissabte Sant. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. □ † Diumenge de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Vetlla pasqual en la nit santa: Gn 1,1-2,2 (o bé: Gn 1,1.26-31a) / Sl 103 (o bé: Sl 32) / Gn 22,1-18 (o bé: Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18) / Sl 15 / Ex 14,15-15,1 / Sl: Ex 15 / Is 54,5-14 / Sl 29 / Is 55,1-11 / Sl: Is 12 / Ba 3,9-15.32-4,4 / Sl 18 / Ez 36,16-17a.18-28 / Sl 41 / Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mc 16,1-7. **Missa del Dia:** Ac 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jn 20,1-9 (o bé: Mc 16,1-7)]. Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, vg. romana i mr.; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

DIUMENGE DE RAMS O DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrencaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

Salm responsorial (21)

R. *Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?*

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima». R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de malfactors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obediència fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

✠ Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marc (Mc 14,1-15,47) (Fragment)

C. Els qui passaven l'insultaven, movien el cap amb aire de mofa i deien: S. «Ah, tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't tu mateix i baixa de la creu».

C. També se'n burlaven els grans sacerdots, comentant amb els mestres de la Llei: S. «El que salvava els altres, no és capaç de salvar-se ell mateix. El Messies, el rei d'Israel, que baixi ara de la creu i nosaltres, quan ho veurem, creurem en ell».

C. També li feien retrets, els qui havien estat crucificats amb ell.

Jesús llançà un gran crit i expirà.

C. Arribat el migdia s'estengué per tota la terra una fosca fins a mitja tarda. I a mitja tarda Jesús cridà amb tota la força: † «Elohi, Elohi, ¿lamà sabactani?» C. Que traduït vol dir: † «Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?». C. Alguns dels qui eren allí deien: S. «Mireu com crida Elies». C. Un correu, xopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya perquè begués, i deia: S. «Deixeu, a veure si ve Elies a desclavar-lo».

C. Jesús llançà un gran crit i expirà.

(Aquí tothom s'agenolla, i fa una pausa.)

C. En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix. El centurió que estava dret davant d'ell, quan veié com havia expirat, digué: S. «És veritat; aquest home era Fill de Déu».

Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

El Señor Dios me ha dado una lengua de discípulo; para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabila el oído, para que escuche como los discípulos. El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espalda a los que me golpeaban, las mejillas a los que me sacaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

Salmo responsorial (21)

R. *Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?*

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre si tanto lo quiere». R.

Me acorrala una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taladran las manos y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suerte mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / «Los que teméis al Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel». R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo Jesús, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

✠ Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Marcos (Mc 14,1-15,47) (Fragmento)

C. Los que pasaban lo injuriaban, meneando la cabeza y diciendo: S. «Tú que destruyes el templo y lo reconstruyes en tres días, sálvate a ti mismo bajando de la cruz».

C. De igual modo, también los sumos sacerdotes comentaban entre ellos, burlándose: S. «A otros ha salvado y a sí mismo no se puede salvar. Que el Mesías, el rey de Israel, baje ahora de la cruz, para que lo veamos y creamos».

C. También los otros crucificados lo insultaban.

C. Al llegar la hora sexta toda la región quedó en tinieblas hasta la hora nona. Y a la hora nona, Jesús clamó con voz potente: † «Eloí Eloí, ¿lemá sabaqtani?».

C. (Que significa: † «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?»).

C. Algunos de los presentes, al oírlo, decían: S. «Mira, llama a Elías».

C. Y uno echó a correr y, empapando una esponja en vinagre, la sujetó a una caña, y le daba de beber diciendo: S. «Dejad, a ver si viene Elías a bajarlo».

C. Y Jesús, dando un fuerte grito, expiró.

(Todos se arrodillan, y se hace una pausa.)

C. El velo del templo se rasgó en dos, de arriba abajo. El centurión, que estaba enfrente, al ver cómo había expirado, dijo:

S. «Verdaderamente este hombre era Hijo de Dios».

COMENTARI

Aclamem Jesús, i unim-nos a la seva Passió

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Una realitat ben contrastada és la que ens presenta la celebració d'aquest Diumenge de Rams, i de Passió del Senyor.

Per un costat, s'aclama amb joia Jesús que entra a Jerusalem; moltes persones ho van fer amb goig, així volien mostrar a Jesús el seu agraïment per tot el que Ell deia i feia. Nosaltres també ho fem avui, i li volem manifestar que desitgem ser els seus deixebles i el reconeixem com a Messies Salvador. «Hosanna. Beneït el qui ve en nom del Senyor». No podem callar i volem fer festa amb Jesús, perquè l'estimem, Ell transforma i marca tota la nostra vida.

Per l'altre costat, ja se'ns presenta el gran drama de la Passió i mort del Senyor, que capgirarà molts aspectes de la nostra fe. Del Crist triomfant es passa al Crist sofrent fins a morir a la creu.

Aquesta realitat, tan fortament canviant, de vegades també es dona en la nostra història personal: podem trobar qüestions que ens alegren, perquè són bones, i desitgem agrair tot el que constantment rebem de Déu i dels que ens estimen i estimem. Paraules, fets i circumstàncies que ens omplen de goig, ens ajuden a ser millors i semblen pau, estimació i esperança en el nostre cor.

Al mateix temps, o poc després, veiem que la vida es presenta difícil, dolorosa, i ens entristeix. Sembla que sempre, després d'una realitat bonica, n'hagi de venir una altra de molt amarga.

Un fet important observem en Jesucrist, i ens ha d'ajudar a tots: gaudir del que és bo, noble i ple d'estimació i ser fidels i forts en totes les qüestions que estan plenes de dificultats, incomprendiments i dolors persistents que sembla que no tinguin sortida.

Aquests dies de Setmana Santa, procurem trobar unes bones estones per meditar i pregar, tot contemplant el que va succeir en Jesús. Pot ser molt bo contemplar-ho pausadament. Després, mirem de relacionar-ho amb el que podem viure en la nostra pròpia història.

Repassem el que ens explica el text de la Passió de nostre Senyor Jesucrist, segons sant Marc, que aquest any es proclama. I parem-nos en aquelles qüestions que més ens puguin afectar.

Preguntem-nos: què ens vol dir Jesús per mediació d'aquest relat, amb tants detalls? Jesús ens interpel·la amb els fets de la seva vida. Meditem-ho pausadament.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Missa Crismal. El proper dimarts, 26 de març, a les 11 h, el cardenal Omella presideix aquesta celebració a la Catedral de Barcelona (Pla de la Seu, s/n).

Dijous Sant en la Cena del Senyor. El proper dijous, 28 de març, a les 19 h, eucaristia presidida pel cardenal Omella. A les 21 h, a l'altar de la reserva, pregària de Completes per part del Capítol i de fidels.

Divendres Sant en la Passió del Senyor. El proper divendres, 29 de març, a les 10 h, Ofici de lectura i laudes. A les 15 h, al Pla de la Seu, davant del Sant Crist de Lepant, adoració a Jesucrist Crucificat. Sermó de les Set Paraules predicat pel M.I. Dr. Josep M. Martí Bonet, canonge de la Catedral. A les 17 h, acció litúrgica de la Passió i Mort del Senyor, presidida pel cardenal Omella. A les 19 h, Viacrucis amb la participació del Cos de Portants, per l'avinguda de la Catedral i veneració del Sant Crist.

Vetlla Pasqual. El proper dissabte, 30 de març, a les 20.30 h, solemne Vetlla Pasqual, presidida pel cardenal Omella. Lucernari, litúrgia de la paraula, litúrgia baptismal i litúrgia de l'eucaristia.

Diumenge de la Pasqua en la Resurrecció del Senyor. El diumenge, 31 de març, a les 10 h, Ofici de laudes. A les 10.30 h, missa conventual presidida pel cardenal Omella i benedicció papal.

Vetlla de Pregària en Memòria dels Màrtirs i Testimonis de la Fe

La Comunitat de Sant'Egidio i el Secretariat Diocesà de Missions convidada a la Vetlla de Pregària en Memòria dels Màrtirs i Testimonis de la Fe del nostre temps com una manera de participació al dolor de tots els que, en diverses realitats, han donat la seva vida per amor a Jesús i a l'Evangelí, inclosos molts missioners, però també laics, pastors i cristians de totes les confessions. La vigília se situa al començament de la Setmana Santa, enguany el **dimarts 26 de març**. Vol fer ressonar i permetre que no s'oblidin els centenars de cristians que cada dia, i encara avui, són perseguits al món.

confessar de 14.30 a 18 h. Es podrà visitar l'Oratori de la Divina Misericòrdia (c/ Floridablanca 116, baixos). Per a més informació: tel. 934 261 622.

20a Trobada missionera de joves. Del 12 al 14 d'abril se celebra la 20a Trobada missionera de joves, a l'Escorial. Amb aquesta trobada es vol fomentar l'esperit missioner dels joves, ajudar-los a conèixer millor la missió universal de l'Església i despertar en ells la vocació missionera i la cooperació com a voluntaris missioners.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

AGENDA

Curs monogràfic: Els temples egipcis. De l'11 de març al 26 d'abril, s'imparteix un curs en modalitat en línia que pretén aproximar-se als edificis mil·lenaris a través de diverses perspectives per il·luminar no tan sols la seva funció, sinó també la seva concepció religiosa i les seves característiques. Organitzat per l'Escola de Llengües Clàssiques (ELC) i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Catalunya (ISCREB).

Trobada de Setmana Santa. Del 28 al 31 de març, l'ACO celebra la Pasqua amb la voluntat de viure l'esperança en Jesucrist. S'abordaran com un dels eixos principals la seva vivència d'Església, tant com a moviment com a

nivell més personal i comunitari. Aquesta jornada porta per lema «Jesucrist, la nostra esperança».

Casa Betània de Cornellà. El proper diumenge, 7 d'abril, de 10 a 18 h, se celebrarà un recés dirigit per fra Francesc Sánchez, ofm cap, que porta per lema «Celebrem amb joia la Pasqua del Senyor». Per a més informació poden trucar al tel. 933 751 102.

Festa de la Divina Misericòrdia. El proper diumenge, 7 d'abril, a les 14 a 17.30 h, exposició solemne del Santíssim. A les 14 h, rès del rosari. A les 15 h, prec de la «Coroneta» de la Divina Misericòrdia. A les 17.30 h, benedicció i reserva del Santíssim. Benedicció de medalles i estampes que portin els presents. A les 18 h, missa solemne, presidida pel cardenal Omella. Hi haurà sacerdots per

LLIBRES

Consciència o col·lapse, de Jordi Pigem.

Aquest llibre de 192 pàgines, editat per l'Editorial Fragmenta, mostra que hi ha dos estils de coneixement bàsics en la ment humana: la ment algorítmica, que ens mena a un món de control, deshumanització i manca de sentit, i la ment holística, que ens obre a un món més ple d'humanitat, de vida i d'encís. Amb el seu estil fluid i intens, Jordi Pigem obre vies de sortida a través d'un ample horitzó que abraça des de la neurociència i la psiquiatria fins a la filosofia alemanya i diverses filosofies d'Àsia, passant per la física teòrica i la història de la literatura.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

La Cruz de Cristo, fuente de esperanza

La Semana Santa se inicia con el Domingo de Ramos. Esta semana no es una sucesión de eventos que se van celebrando como un drama explicado en diferentes capítulos. Es una unidad, un todo, en la que cada celebración nos introduce en la Pascua, el «gran paso» de la muerte a la Resurrección de Cristo, de la frágil vida humana a la vida gloriosa.

Todos tenemos muy presente la gozosa escena de lo que celebramos este domingo: la entrada de Jesús en Jerusalén montado en un asno y aclamado por la multitud que había venido a celebrar la Pascua. El gentío que le esperaba cogió palmas y lo recibió gritando: «¡Hosanna! ¡Bendito el que viene en nombre del Señor, el Rey de Israel!» (Jn 12,13b).

En esta bella escena encontramos tres elementos relevantes que se han interpretado espiritualmente y que pueden interpelarnos hoy: hay una multitud, que aclama a Jesús por sus mila-

gros y porque cree que es el Rey Mesías que los liberará del yugo romano. Nosotros, hoy, también acogemos a Jesús, porque da sentido a nuestra vida y nos libera de nuestras oscuridades. También aparece un asno, que ayuda a Jesús a llegar a Jerusalén, y que podría representarnos a cada uno de nosotros. Todos podemos llevar a Jesús en nuestro corazón, pero realmente es Él quien nos guía. El tercer elemento es Jesús, que llega a Jerusalén con actitud humilde, dispuesto a dar testimonio de su mensaje de salvación. Su actitud debe ayudarnos a ser también, desde nuestra pequeñez, testimonios y sembradores de su Palabra, de su mensaje lleno de vida y de esperanza.

Estos días tengamos muy presente Tierra Santa, la tierra de Jesús. Entremos espiritualmente en esta tierra marcada por un conflicto desde hace siglos. El mes pasado pudimos conocer más de cerca la situación que actualmente se vive en es-

te territorio, con el testimonio del patriarca latino de Jerusalén, el cardenal Pierbattista Pizzaballa, en la celebración de la octava edición de *Sent la creu*.

En mi carta del domingo 18 de febrero, os decía que «la Cruz de Cristo puede ayudarnos a encontrar la esperanza en medio de cualquier conflicto». Observamos estos días con tristeza la tierra donde vivió, murió y resucitó Jesucristo. Dios haga que las tres grandes religiones que tienen a Jerusalén como ciudad sagrada puedan convivir en paz. Por favor, no dejemos de rogar a Jesucristo para que la paz llegue a la tierra que él pisó con sus sandalias y donde sufrió la pasión y la cruz por todos nosotros.

Queridos hermanos y hermanas, en la celebración del Domingo de Ramos, os invito a preparar vuestros corazones y vuestras almas para poder vivir la Semana Santa intensamente y con mucha oración.